

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Raynaldo Brancaleoni Sitino.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20020

Cosmidin Diaconi Cardinalis S. R. E. Cancellarij VII I. Idus Martij, Indictione XIV. incarnationis dominicæ anno millesimo ducentesimo decimo, pontificatus verò Domini Innocentij Papæ III. anno quartodecimo.

RAYNALDO BRANCALEONI
Sirino.

Epist. 7.
Recipitur sub
protectione
beati Petri.

Cum à nobis petitur quod justum est & honestum, tam vigor æquitatis quam ordo exigit rationis ut id per sollicitudinem officij nostri ad debitum perducat effectum. Eapropter, dilecte in Domino fili, tuis justis precibus inclinati, personam tuam cum omnibus bonis quæ in præsentiarum rationabiliter possides, aut in futurum justis modis præstante Domino poteris adipisci, sub beati Petri & nostra protectione suscipimus. Specialiter autem possessiones tuas, sicut eas justè possides & quietè, auctoritate tibi apostolica confirmamus & præsentis scripti patrocinio communitimus. Nulli ergo &c. protectionis & confirmationis &c. usque incursum. Datum Laterani v. Kal. Martij, pontificatus nostri anno quartodecimo.

ILLVSTRI REGI
Portugalsensi.

Epist. 8.
Redarguitur
de quibusdam
excessibus.
Vide infra epist.
98. 600

Si te diligenter attenderes, ut deberes, quòd cum ejus sponsam offendis qui te ad regni solium sublimavit, sponsi etiam indignationem incurris, Ecclesias, quarum sponsus est Christus, vel ministros earum nullatenus aggravares, ne dum eas ancillare niteris & redigere sub tributo, ob ingratitude vitium Dominus in servitute redigat regnum tuum, & in potestatem antiqui te tribuat exactoris; quia non oppressor esse debes, sed defensor potiùs earundem, utpote qui ad malefactorum vindictam, laudem verò bonorum suscepisti gladium bajulandum. Verùm, sicut ex litteris venerabilis fratris nostri Episcopi Colimbriensis accepimus, tu hæc prout convenit non attendens, nec salutis tuæ consulens & honori, omiſsa reverentia redemptoris, te de rebus ecclesiasticis plus debito intromittens, Ecclesias & ecclesiastica beneficia confers quibusvis personis & aufers, destituendo illos qui sunt canonicè per dictum Episcopum in Ecclesiis suæ diocesis instituti, ac per proprios homines proventus earum faciens occupari, baliftarios, canes, aves, & equos tuos in illis, quarum nulli vel pauci sunt redditus, introducis, ut ipsis provideatur de proventi-

bus earundem. Præterea Clericos capi faciens & publicæ custodiæ mancipari, eos coram te & tuis iudicibus secularibus litigare compellis, atque ipsos in exercitum tecum trahis, eisdem injurias & opprobria multa inferens & gravamen, &, quod sine dolore non dicimus, pro diro reputans nonnunquam augurio cum tibi vides religiosum aliquem vel Clericum occurrentem. Ceterum in animæ tuæ periculum detinens phitonissam, excommunicatos defendis & usurarios atque Ecclesiæ inimicos, continentis viduas invitans hominibus tuis tradens, & liberos nihilominus deputans perpetuæ servituti, personas insuper ecclesiasticas à regno exire prohibes & intrare, & si fortè illarum aliqua licentiam tinet exeundi, ne ad apostolicam sedem accedat priùs præstat corporaliter juramentum, & si secus attenter agere, capitur, spoliatur, & publicæ custodiæ mancipatur. Quæ omnia dictus Episcopus personaliter est expertus. Cum enim super his non immeritò fueris redargutus ab eo, & monitus diligenter ut dimitteres phitonissam, quam quotidie consulebas, ita quòd licet vocatus ob hoc ad te accedere noluisse, tu quærens malignandi occasionem in eum, dari tibi in quadam villula Ecclesiæ suæ ab eo procuracionem indebitam petisti: quam cum præstare renuerit, sicut nec debebat, tam suam quam Canonicorum ejusdem loci domus dirui faciens, atque equitaturas eis proprias auferens, Ecclesiam, quam jam pro magna parte spoliaveras, eis quæ remanserant fecisti bonis omnibus spoliari. Quare idem suam diocesim sententiæ suppositi interdicti, & ne Bracarenſis electus ipsam præsumeret relaxare, vocem ad nos appellationis emisit. Quòd cum ad tuam notitiam pervenisset, more solito quoslibet hujusmodi sententiam observantes & nolentes etiam celebrare mandasti rebus omnibus spoliari, illos tuos reputans inimicos & etiam proditores qui quemlibet illorum recipere attentarent. Postmodum verò præfatus electus ipsum, missis ei suis & tuis litteris de conductu, apud Bracaram evocavit, promittens quòd ibidem ipsi & Ecclesiæ satisfaceres competenter. Qui cum ad ejus præsentiam accessisset, & dictus quæſivisset electus ab eo quare protulisset sententiam supradictam, idem innovans appellationem emissam, ei causas prædictas pro quibus hoc fecerat explicavit. Die verò sequenti electus à te cautione recepta, mandavit eisdem ut dictam sententiam relaxaret, quòd